

Večný boj

Čierna postava zodvihla meč nad hlavu a z celej sily sa ním zahnila na protivníka odetého od hlavy až po päty v bielom. Ten sa zosypal na zem ako domček z karát a biele rúcho zaliala karmínová krv. V tom okamihu sa na svete pretrhla hrádza rieky a zúriva voda zaliala príbytky mnohých nevinných.

Iná biela postava bola svedkom pádu svojho spolubojovníka a namierila šíp na srdce čierneho zloducha. Mušku mala presnú a čierny si ani nestačil uvedomiť, že je už po ňom. V nemocnici práve zachránili život malého dievčatka.

Na odvetu však nebolo treba dlho čakať. Z mračna prachu sa vynoril zástup koní tmavých ako noc. Na chrbtoch niesli posily pre slabnúcu armádu. Na prišelcoch zatiaľ nebolo badať ani známku po boji. Zamatové háby mali jemné a čisté, nedotknuté krvou. Biely, ktorí mali už síce zopár zranení a ani ich odev už nevyzeral ako predtým, však pozbierali všetky svoje sily a s vervou sa vrhli na tých nových. Padali jeden za druhým, stínali sa hlava-nehlava. Ale nevzdávali sa. Rovnako ako skupina ľudí zavretá v tmavej kobke čakajúc na výkupné.

Márne. Padol aj posledný a čierni mali zas navrch. Úbohí ľudia našli svoj koniec v rukách šialenca, ktorý ich nenechal prirodzene dodýchať. Neunikol ani jeden. I tak mu nešlo o peniaze, chcel iba ich životy.

Na zem sa spustil krdeľ obrovských labutí. Biely prišli dorovnať stavy a ušetriť tvrdú odvetu nepriateľovi. Strhla sa zúriva bitka. Čepel' narazila o čepel', kladivá a palcáty drvili lebky i holene. Zvrchu lietali šípy a zabodávali sa do čiernych postáv ako blesky. Naoko nik neustúpil. Všetci sa držali a udržiavali sa v divokom tanci, v ktorom akýkoľvek dotyk ostria mohol znamenať smrť. Zranených bolo mnoho, ale nedbalo sa na nich. Nebolo kedy, obe strany boli zaneprázdnené. A tak sa buď pozbierali zo zeme a pokračovali v boji, kým vládali, alebo skončili na zemi zmáčanej krvou rozmliaždení a udupaní. Nik sa o nich nestaral. Medzitým sa na zemi rodili deti, iní zas umierali. Muž sa obetoval a zachránil deti z horiacej budovy, inde sa zas vykoľajil vlak. Niektorí hodili mincu žobrákovi a ďalší ho vzápätí kopol do brucha. Bol to zmätok a nik si nevedomoval svoje postavenie, aj keď chaos už dávno našiel svoj poriadok.

Odtínali sa končatiny spolu so štípmi a krv tiekla ako horský prameň. Straty boli obrovské, ale nik nevolal na ústup. Nik sa nevzdával. A s každou ďalšou stratou na živote sa púšťali obe strany do svojho nepriateľa s ešte väčšou vervou než predtým. Čierni si privolali netopiere,

ktoré svojimi ostrými krídlami škriabali tváre i oči protivníka, až kým úplne neoslepol. To sa práve ľudia začali klaňať pánovi, ktorý mal v rukách oveľa viac, než iba ich životy. Lenže oni to nevideli.

Súčasne prebiehal súboj veliteľov. Nik sa im do toho nemiešal. Krúžili okolo seba nevnímajúc nič iné, len svojho súpera. Hľadali na ňom nejakú slabinu, čakali, kedy ten druhý spraví chybu. A čakali už veľmi dlho. Čepele sa blýskali v neskrotnom tanci života a smrti, tak nebezpečne na hrane medzi oboma. Výpad sprava štíhlejšieho postavy bol tak predvídateľný, rovnako ako úskok čierneho plášt'a. Výskok a švih, celkom ako nacvičená choreografia. Ani jednému sa neskivil vlasok na hlave. Točili sa a točili v protismere hodinových ručičiek, akoby len na tom závisel celý svet. Boli neprekonateľní. Vedť to sám Jin a Jang bojovali proti sebe ako najväčší nepriatelia, ako jeden celok, ktorý zápasí už celé veky. Nekonečný boj, ktorý nemá víťaza. Harmónia uprostred krutého boja, ktorá sa začala na počiatku vekov a skončí až na sklonku života.

Ľudia nadávajú na Boha, na rodičov i na susedu, ale nevidia ten reťazec, do ktorého sa zaplietli, tú bitku, ktorá sa odohráva priamo pred nimi. A pritom im dýka už dávno prebodla brucho a oni pomaly krvácajú, až kým nepadne ďalšia labuť a ich krv pokropí biele pierka ležiace v tráve.

Nikdy sa neskončí. Ak si práve ochorel alebo ti zomrela korytnačka, tak vedz, že niekto za teba práve utrpel hlboký zárez na hrudi a púšť'a sa späť do svojho nepriateľa, ktorého určite skolí a ty sa vyliečiš, ale v tom momente žena na druhom konci svetadiela porodí mŕtve dieťa. To sa stáva. A možno nabudúce padneš práve ty. Ktovie. Ozval sa bojovný signál a oznámil, že boj sa začal na ďalšej fronte. Obe strany sa ničili, ale nikdy sa nemohli zničiť úplne. Začali odznova, aj keď vlastne nikdy neskončili. Bojovali stále. Až naveky.